

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. srpna 2025 soudkyní
Mgr. Petrou Starou

takto:

Obžalovaný

██ 1996 v ██████████ hlášen k trvalému pobytu na adrese
██ adresou pro doručování ██████████
██

je vinen, že

dne 24. května 2025, okolo 00:30, udeřil do dveří bytu č. 10 na adrese ██████████
██████████ dveře v důsledku úderu praskly u kování zámku a bylo možné je otevřít, načež vstoupil
do bytu, a i přes výslovný nesouhlas poškozené ██████████
v bytě setrval do 09:00 téhož dne, přičemž poškozením dveří způsobil majiteli bytu, ██████████
██ škodu ve výši 5 050 Kč,

tedy

neoprávněně vnikl do obydlí jiného a neoprávněně v něm setrval, a při tomto činu užil násilí,

čímž spáchal

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 178 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanáct) měsíců.

Podle § 55 odstavec 2 trestního zákoníku je trest nepodmíněný.

Shodu s prvopisem potvrzuje: ██████████

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro jeho výkon zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen [REDAKCE] na náhradě škody zaplatit částku 5 000 Kč.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozený [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

- 1) Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě podal dne 10. 6. 2025 na [REDAKCE] návrh na potrestání pro přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, kterého se dopustil jednáním popsáním ve výroku tohoto rozsudku.
- 2) Obžalovaný [REDAKCE] již v přípravném řízení popřel, že by do bytu poškozené [REDAKCE] vstoupil po násilném otevření dveří a v bytě setrval přes její zákaz či s jejím nesouhlasem. V řízení před soudem pak na svém tvrzení, že to byla právě poškozená, kdo mu telefonoval a vyzvala ho, aby dveře do jejího bytu vyrazil, protože si zlomila klíč v zámku, setrval. Dále popsal vztah k poškozené, kterou považuje za svou partnerku, a okolnosti předchozích „násilných“ otevření dveří.
- 3) Svědkyně [REDAKCE] v řízení před soudem popřela, že by byla partnerkou obžalovaného, popsala, že obžalovaný již asi v 5 případech vyrazil dveře do jejího bytu, protože se domnívá, že tam svědkyně „má nějakého chlapa“
- 4) Jako svědka soud vyslechl [REDAKCE] který vypovídal shodně jako svědkyně [REDAKCE] ohledně chování obžalovaného ve vztahu k domáhání se vstupu do bytu poškozené.
- 5) Důkazní situace je dále pak doplňována úředním záznamem policejního orgánu záznam o přepisu hovoru na tísňovou linku (nahrávka je uložena na CD u č.l. 20). Způsob, jakým obžalovaný vnikl do bytu poškozené, jakož i stav vstupních bytových dveří je dobře patrný z protokolu o ohledání místa činu a pořízené fotodokumentace. Záznam policejního orgánu o oznámení jednání obžalovaného dne 24. 5. 2025 svědkyní [REDAKCE] podporuje její tvrzení nejen o způsobu vniknutí obžalovaného do jejího bytu, ale i jí vyjádřený nesouhlas s jeho setrváním v něm. Z fotokopie nájemní smlouvy je doloženo oprávnění poškozené [REDAKCE] předmětný byt užívat, výši způsobené škody stanovil jednak vlastník předmětného bytu, [REDAKCE] jednak byla stanovena odborným vyjádřením. Z protokolu o zadržení je nepochybné, že se obžalovaný na policejní stanici dostavil sám dne 26. 5. 2025.
- 6) Dle názoru soudu bylo důkazní řízení v této trestní věci provedeno v rozsahu, který umožňuje zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Po zhodnocení všech důkazů shora uvedených se zřetelem na jejich obsah dospěl soud k závěru, že ve svém souhrnu tyto důkazy tvoří ucelený obraz jednání obžalovaného, a že bylo prokázáno, že se stal skutek popsáný ve výroku tohoto rozsudku a že tento spáchal obžalovaný. Zároveň soud neshledal na straně poškozené [REDAKCE] motivaci pro křivé obvinění obžalovaného, naopak.
- 7) Po konečném zhodnocení všech důkazů pak soud uzavřel, že obžalovaný [REDAKCE] okolo 00:30 hod dne 24. 5. 2025, v [REDAKCE] udeřil do dveří bytu č. 10, dveře v důsledku úderu praskly u kování zámku, načež obžalovaný vstoupil do bytu, který užívá [REDAKCE] a přes její nesouhlas v bytě setrval do 9:00 téhož dne. Popsaného skutku se obžalovaný dopustil minimálně v úmyslu přímém dle § 15

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku. Jednání obžalovaného shledal soud jako natolik škodlivé, že již nestačí dovození jeho odpovědnosti podle jiného právního předpisu a uznal jej vinným přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku. Shora popsáním jednáním obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty uvedeného přečinu, když do bytu poškozené vnikl nejen neoprávněně za použití násilí ale ještě v něm i neoprávněně setrval.

- 8) Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z obecných ustanovení trestního zákoníku upravujících postup při ukládání trestů, přihlédl ke konkrétnímu stupni společenské škodlivosti přečinu, k možnosti nápravy a poměrům obžalovaného.
- 9) Osobní poměry obžalovaného vystihuje zejména opis rejstříku trestů, kde je vyznačeno již 11 záznamů od roku 2014. Obžalovaný byl dne 10. 2. 2021 propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Trestním příkazem zdejšího soudu ze dne 11.11.2024, sp. zn. 3 T 141/2024, který obžalovaný převzal dne 11.11.2024 a téhož dne tento trestní příkaz nabyl právní moci, mu byl za přečiny porušování domovní svobody dle § 178 odstavec 1, 2 trestního zákoníku, pokus krádeže dle § 21 odstavec 1, § 205 odstavec 2 trestního zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku, uložen trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu do 11.11.2026. Následně mu byl dne 6. 3. 2025 doručen trestní příkaz zdejšího soudu, sp. zn. 5 T 133/2024, kterým mu za přečin dle § 234 odstavec 1 trestního zákoníku byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin. Výrok o tretu z tohoto trestního příkazu byl zrušen trestním příkazem Okresního soudu v Mostě, sp. zn. 2 T 13/2025, kterým mu byl uložen úhrnný společný trest obecně prospěšných prací v trvání 250 hodin, aby i tento výrok o trestu byl zrušen trestním příkazem Okresního soudu v Mostě ze sp. zn. 6 T 41/2025, který byl obžalovanému doručen dne 22. 7. 2025 a jímž mu byl za přečin krádeže dle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku uložen souhrnný trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin.
- 10) Příslušnými spisy pak provedl soud důkaz, aby objasnil otázku případného vztahu souhrnnosti. Ze spisu Okresního soudu v Mostě, sp. zn. 6T 41/2025 soud zjistil, že trestní příkaz byl sice obžalovanému doručen až dne 22. 7. 2025, nicméně byl uznán vinným skutkem ze dne 26. 2. 2025, tedy skutkem, který spáchal dříve než nu byl doručen trestní příkaz ve věci vedené u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 5 T 133/2024 a sp. zn. 2 T 13/2025. K nyní projednávané věci není vztah souhrnnosti dán a poté, kdy uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným, uzavřel, že do úvahy přichází uložení trestu samostatného. Je nepochybné, že se popsaného jednání obžalovaný dopustil v době, která mu byla jednak stanovena jako zkušební, jednak ve které měl řádným způsobem mj. i výkonu trestu obecně prospěšných prací prokázat své polepšení.
- 11) Po konečném zhodnocení všech výše rozvedených skutečností dospěl soud k závěru, že jako jediný v úvahu přicházející druh trestu je trest odnětí svobody spojený s jeho přímým výkonem, neboť v případě obžalovaného je zřejmá absence jakéhokoli výchovného dopadu předchozích soudních projednání a postihů jeho osoby. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody konkrétně v trvání 12 měsíců, tedy ještě v dolní polovině zákonného rozpětí trestní sazby a pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou, kam podle zákona patří. Soud je přesvědčen o tom, že takovéto rozhodnutí soudu odpovídá všem zmíněným hlediskům trestního zákoníku.
- 12) Soud se v rámci adhezního řízení zabýval nárokem [REDAKCE] nájemkyně bytu a [REDAKCE] vlastníka předmětné bytové jednotky, kteří se k trestnímu řízení připojili s nárokem na náhradu škody. Ve smyslu ustanovení § 228 odstavec 1 trestního řádu byl obžalovaný zavázán na náhradě majetkové škody zaplatit poškozené [REDAKCE] částku 5 000 Kč, poškozený [REDAKCE] byl se svým nárokem odkázán na řízení ve věcech

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

občanskoprávních. Byť obžalovaný na svou obhajobu uvádí, že dveře „vyrazil“ na přání poškozené Viczenové, bylo naopak prokázáno, že k poškození dveří nedošlo se souhlasem poškozené, ale že bylo způsobeno trestným činem, kterého se dopustil obžalovaný. Rozhodnutí soudu o náhradě škody tedy nalézá oporu v ustanovení § 2894 a násl. občanského zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Mostě. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Most 19. srpna 2025

Mgr. Petra Stará, v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDACTED]

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13.12.2025 a vykonatelnosti dne 13.12.2025.
Připojení doložky provedl [REDACTED] dne 22.12.2025.